

[Bramsnæs.]

det mig, at man saa vidt muligt bør have de samme Betegnelser i de Resultater, der kommer fra Rigsdagen.

Idet jeg altsaa giver min Tilslutning til begge Forslagene, skal jeg henstille, at de faar en kort Behandling i et Udvalg.

Schovelin: Jeg kan slutte mig til den ærede sidste Taler i Ønsket om, at denne Sag faar en Udvalgsbehandling her i Tinget, og det saa meget mere, som Lejligheden i det udenrigspolitiske Nævn til en virkelig indgaaende Behandling af tilfældige Grunde, saaledes som den højtærede Minister oplyste, savnedes. En gennemgribende Behandling paa Grundlag af et stort Materiale, som f. Eks. i sin Tid den finske Traktat fik, har der ingen Lejlighed været til i det udenrigspolitiske Nævn, og saa meget mere Anledning er der til nu at tage Sagen op.

Om Realiteten skal jeg tillade mig at bemærke, at disse to Traktater betyder jo ikke saa overordentlig meget for Danmarks Udenrigshandel; der knytter sig ikke vældige og gennemgribende økonomiske Interesser til dem. Men det kunde endda være det samme, jeg kunde maaske sige med den danske Digter: „Er de smaa og ubetydelige, gør det ikke stort til Sagen, var de blot vingede og nydelige“. Men i saa Henseende synes jeg, at det skorter særdeles. Jeg ser af Bemærkningerne, at den eventuelle østrigske Handelstraktat har været forelagt Traktatkommissionen. Det er mig ikke ganske klart, om der er nogen Nødvendighed for, naar man har et stort udenrigsministerielt Apparat, at ulejlige denne Kommission. I sin Tid satte man meget store Forhaabninger til den, f. Eks. under Behandlingen af det store Emne om en toldpolitisk Tilnærmelse under en eller anden Form, en vanskelig, men højst interessant Opgave at henvise til dette Udvalg. Det blev for at bruge Holbergs Udtryk ikke en Gang til en Postej, men kun til nogle klumpede Melboller; jeg tror for øvrigt ikke en Gang, vi rigtig har faaet set paa det. Og Udbyttet af Traktatkommissionens Arbejde paa dette Omraade synes da heller ikke at være nogen stor Bedrift. Det er egentlig ikke andet end *das ewige Hayapopeya* med en simpel Mestbegunstigelsestraktat. Man er oven i Købet saa glad over den, at man her kalder den for en udpræget Mestbegunstigelsestraktat, hvorved man formodentlig tror at have givet den den højeste Ros — det er, som det i sin Tid hed om Bindene paa Knebelsbarterne: *Es ist erreicht!* Men hvad, til syvende og sidst er det jo ikke andet end

den gamle Model fra 1860, man anvender, og den hører der jo ikke saa forfærdelig meget til at faa stablet paa Benene. I dette Tilfælde har Grækenland gjort Forsøg paa at faa en vis Traktatforhandling i Gang med Binding af danske Toldsatser, men det har man stillet sig meget afgørende imod.

Jeg vil ikke her indlede en Diskussion om, hvorvidt vi skulde drive aktiv Handelspolitik, som det med en efter min Mening forkert Vending er blevet sagt, at rejse en saa stor principiel Diskussion er ingeniunde Meningen med mine Bemærkninger. Men det, at man slutter Traktater, betyder jo, at man overhovedet vil drive Handelspolitik. Dertil hører ganske vist gode Vaaben, og i saa Henseende er vi slet stillede. Det bedste Vaaben er en Dobbelttarif, et andet er en specialiseret Tarif, thi det er jo nemlig Sagen, at den blotte Mestbegunstigelsestraktat spiller hele Magten over paa Modpartens Hænder, idet den har Lov til at specialisere sine Toldsatser. Derfor har vi faaet den pudsige Bemærkning ind i Slutprotokollen om Osten; der har man tilfældigvis været opmærksom paa det. Men i det hele taget er det jo den Maade, hvorpaa man efterhaanden udmarver Mestbegunstigelsebestemmelsens Virkning, at man specialiserer Toldsatserne og siger: Bevares, I kan altsaa ogsaa i Kraft af jeres Mestbegunstigelsestraktat faa Adgang til denne eller hin lavere Toldsats, men den er givet for en Vare, som I ikke kan lave, den er givet for en Ost, som man kan lave nede i Svejts f. Eks., eller for en bestemt Art Heste; men en Hest er ikke længere en Hest, der er bestemte Arter af Heste, og kan I lave Ardenner-Heste, saa kan I faa dem ind til den lavere Toldsats. Nu kan vi ikke lave Ardenner-Heste, og derfor kan vi ingen Fornøjelse faa af denne Mestbegunstigelse. Mit Parti vil under Hensyn hertil gerne nedlægge Indsigelse imod, at vi vedblivende skulde kunne gaa med til disse blotte Mestbegunstigelsestraktater. Det maa i saa Henseende siges, at hvor slet et Instrument vor Toldlov er, saa er det dog saaledes, at der endnu kan forhandles paa den; der er ogsaa Tale om Binding. Fra Grækenland faar man maaske nogle af de bedste Cigaretter i Verden, og jeg kunde næsten fristes til at sige: Gud give, man havde bundet Toldsatserne paa Cigaretter, saa skulde vi ikke have set det Forslag om Cigarettskattens Forhøjelse, som vi nu har set. Dette er i det hele taget Vejen; vi saa det med Spanien, der fik vi et Eksempel paa, hvordan man slutter Handelstraktater, naar man har Kort paa Haanden. I Kraft af